

Wincentego Pola

Dzielnice: Wola

Osiedla: Ulrychów

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Artyści

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Wincenty Ferreriusz Jakub Pol wł. Poll (1807-1872) - poeta i geograf. Urodził się w Lublinie, w rodzinie o korzeniach niemiecko-francuskich. Z rodzinnego miasta dość szybko przeniósł się wraz z rodzicami do Lwowa, gdzie ukończył gimnazjum. W Tarnopolu kształcił się w kolegium jezuickim w Tarnopolu, po czym powrócił do Lwowa, gdzie w 1827 roku ukończył studia na Wydziale Filozoficznym miejscowego uniwersytetu. Tuż przed wybuchem powstania listopadowego znalazł się w Wilnie, gdzie na tamtejszym uniwersytecie był lektorem języka i literatury niemieckiej. Dobrze zapowiadającą się karierę profesorską przerwały walka - służył jako podchorąży w 10. Pułku Ułanów Litewskich, za co został awansowany do stopnia podporucznika i odznaczony orderem Virtuti Militari. Po upadku zrywu początkowo był internowany w Brodnicy, po czym - z ramienia generała Józefa Bema - udał się przez Niemcy do Francji, gdzie organizował pomoc dla emigrantów. Podczas tej wyprawy zaprzyjaźnił się z Adamem Mickiewiczem. W granice Galicji powrócił w 1832 roku i tu też włączył się w działalność konspiracyjną w "Związku 21", gdzie poznał Seweryna Goszczyńskiego. Dużo podróżując po wschodnich Kresach oraz po Podhalu napisał w 1835 roku swój najpopularniejszy utwór - "Pieśń o ziemi naszej", będący poetyckim opisem różnych regionów kraju. W tym samym roku wydał anonimowo w Paryżu "Pieśni Janusza", w których opisał bohaterstwo powstańców. Od 1839 roku mieszkał w Zamku w Lesku, oddając się swojej pasji - geografii. Dużo podróżował, badając hydrologię i geologię Karpat, prowadząc też dokładne obserwacje meteorologiczne. Z czasem rozszerzył teren swoich zainteresowań o Wielkopolskę, Kujawy, Pomorze Gdańskie a także Pokucie, Wołyń i Polesie. Większość z tych cennych zapisów została zniszczona podczas powstania Jakuba Szeli w 1846 roku a on sam - ciężko pobity - drastycznie zmienił swoje dotychczasowe poglądy polityczne, stając się zagorzałym antydemokratą. Oskarżony o przygotowania do powstania krakowskiego został odsunięty od jakiejkolwiek działalności. Dopiero oczyszczony z zarzutów został w 1849 roku mianowany profesorem geografii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zamieszkał w Krakowie, gdzie objął pierwszą w Polsce Katedrę Geografii. Opublikował "Rzut oka na północne stoki Karpat pod względem przyrodzenia", jednak nie zdążył rozwinąć swojej działalności, bowiem już po czterech latach został usunięty z zajmowanego stanowiska ze względów politycznych. Opuściwszy Kraków wyjechał na pokucie a potem do Lwowa, gdzie zajmował się pracami konserwatorskimi, jednak choroba oczu nie pozwoliła mu na dalszą pracę. Po śmierci żony powrócił do Krakowa, gdzie - już niewidomy - prowadził liczne wykłady krajoznawcze. Zmarł w tym mieście.

Spoczywa:

Początkowo na Cmentarzu Rakowickim, dziś w Krypcie Zasłużonych w podziemiach kościoła oo. Paulinów na Skałce.

1926.12.09 - 1948.11.15 był patronem ulicy na Mokotowie - biegła ona ukośnie od skrzyżowania ul. Odyńca i al. Niepodległości do obecnej zajezdni tramwajowej przy ul. Woronicza.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: nazwa jest prawdopodobnie jeszcze przedwojenna. Zachowana podczas przyłączenia tych terenów do Warszawy 1951.05.15.
